СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

RECEIVED

РІК XLIX. Ч. 204. Джерзі Сіти, Н. Дж., пятниця, 5-го вересня 1941. No. 204. Jersey City, N. J., Friday, September 5, 1941. VOL. XLIX.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. 4-0807. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

ПРЕЗИДЕНТ РУЗВЕЛТ ВИСИЛАЄ МІСІЮ ДО МОСКВИ

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвелт назначив спеціяльну місію, зложену з пятьох членів, яка має представляти Злучені Держави Америки на конференції трьох держав в Москві. Ця конференція, в якій участь візьмуть представники Великої Британії, Злучених Держав Америки й Совєтського Союзу, буде радити над швидкою допомогою большевицькій армії як теж над способами знищення німецької воєнної машини. Цю конференцію упляновано ще підчас морської стрічі Рузвелта з Чорчилем.

В склад місії входять такі особи: В. Аверел Гариман, голова місії й координатор американської допомоги в Лондоні, ген. Джеймс Г. Бирнс співпрацівник Гери Гопкинса, ген. Джордж Г. Брет, начальник повітряних сил, адмірал Вилієм Г. Станлей, б. американський делеґат на конференцію розброєння, що відбулася в 1934. р. в Лондоні та делеґат на морську конференцію, відбуту також в р. 1935, та Вилієм Л. Бат, представник ОПМ. Подібну британську місію очолює лорд Бівербрук.

ЕРЛІ ЗАПЕРЕЧУЄ ЧУТКИ ПРО СТРІЧУ РУЗВЕЛТА З КОНОЄМ

ВАШИНГТОН. — С. Ерлі, секретар президента, заперечив чутки, які кружляють від кількох днів, начеб то японський премієр князь Коное запропонував президентови Рузвелтови стрічу на морі в ціли вигладження американсько-японських відносин. Та так є, що далі ведуться тайні переговори між Японією та Америкою. Як подають американські урядові чинники, переговори держаться в тайні тому, щоб улекшити становище премієра Коное, котрий має труднощі з японськими мілітарними й націоналістичними чинниками, які домагаються більш войовничої політики відносно Америки й Совєтського Союзу.

ВИЛКІ ЗАКЛИКАЄ ДО ЗАКУПУ БОНДІВ ОБОРОНИ

НЮ ЙОРК. — Виголошуючи спеціяльну промову в Рокефалер Сентер, Вендел Вилкі заявив, що якщо американці хочуть допомогти побити тоталітаризм, вони мусять причинитися до того, щоб американський уряд міг вести здорову фінансову політику. Малюючи небезпеку перед гітлеризмом, Вилкі сказав, що він волів би бачити Америку у великих довгах ніж перемогу Гітлера.

ПРОПОНУЄ ЦИСТЕРНИ-ВАГОНИ ДЛЯ ПЕРЕВОЗУ БЕНЗИНИ

ВАШИНГТОН. — Дж. Пелей, голова Товариства Американських Залізниць заявив у своїх зізнаннях перед сенатською комісією, що залізничі компанії мають в сімнадцятьох східних стейтах понад 20,000 ваганів-цистерин для перевозу бензини. Він сказав, що колиб ці цистерни пущено в рух, тоді можна зарадити браковї бензини.

УСУНЕНО ПРОТИ-КОМУНІСТИЧНОГО ПРОВІДНИКА З КПО

КЕМДЕН (Н. ДЖ.). — Сема краєва конвенція Комітету Промислової Організації більшістю голосів усунула Джеймса Б. Карея, краєвого секретаря КПО, з головства Злучених Радіо-Електриків і Машинових Робітників. Його не вибрали вдруге на голову згаданої організації по відкиненні його проєкту, щоб конвенція осудила зарівно комунізм, нацизм і фашизм. Противники комунізму, а між ними й Карей, твердили, що добрий робітник, член юнії, не може в тому самому часі служити Совєтській Росії та американській справі.

ОБІЦЮЄ ЮГОСЛАВІЇ СКОРУ ПОМІЧ

БОСТОН (МАСС.). — Радояг Ніколіч, шеф югославянського кабінету генерала Дусана Сімовича, виголосив радіову промову до своїх земляків, в якій запевнив їх, що Югославія одержить допомогу з Америки. Він заявив, що Америка буде могучу армію й продукує наймодерніще узброєння. Заповідаючи поразку Німеччини, Ніколіч твердив, що німецькі армії винищуються чимраз більш, а Совєти кріпшають.

ПОЧАВСЯ ПРОЦЕС НІМЕЦЬКИХ ШПИГУНІВ

БРУКЛИН (Н. Й.). — У федеральному окружному суді почався процес шіснадцяти членів здогадливої шпигунської організації, яка мала працювати в користь Німеччини. Їм закидають судові власти, що вони не зареєструвалися як чужинецькі агенти в департаменті стейту, як цього вимагає спеціяльний закон, а подруге, що вони збирали інформації про стан зброєння Америки та пересилали їх третій державі.

ГЕМИЛТОН ФИШ ПРОТИ ОБМЕЖЕННЯ ПРОДАЖІ БЕНЗИНИ

НЮ ЙОРК. — промовляючи до членів клюбу „Ківаніс" в готелю МекАлпін, Гемилтон Фиш, відомий ізоляційний провідник, заявив, що він не бачить поважних причин для обмеження продажі бензини в східних стейтах Америки. Фиш заявив, що Америка повинна давати поміч Англії, але не повинна входити до війни; він рішучо заявився проти того, щоб Америка помагала большевицькій Росії. Стверджуючи, що в Америці шириться „воєнна гістерія", казав, що такі газети як „Ню Йорк Таймс" і „Ню Йорк Геральд Трібюн" нарочно представляють „небезпеку" для Америки, щоб пхнути її до війни. Критикуючи впровадження загальної військової служби, Фиш твердив, що чотири сини президента Рузвелта є „упривілейованими князями", бо хоч не мають досвіду, занимають високі позиції в армії й маринарці.

ДЕВЯТА КОНВЕНЦІЯ ЛІҐИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ Й ВОСЬМИЙ ЗЇЗД УКРАЇНСЬКИХ ПРОФЕСІОНАЛІСТІВ

В днях 30, 31. серпня й 1. вересня 1941. року, в готелі „Дітройт-Лілeнд" в Дітройт, Міш., відбулася девята річна конвенція Ліґи Української Молоді Північної Америки. В конвенції взяло участь понад шістьдесять делеґатів з ріжних частин Америки й Канади, та кілька соток гостей.

ПРОМОВИ, ДИСКУСІЇ ТА РЕЗОЛЮЦІЇ.

Підчас три-дневних нарад виголошено ряд актуальних рефератів, над якими відбулися річеві дискусії. Адв. Михайло Пізнак з Ню Йорку виголосив реферат п. н. „Американці чужинецького походження"; п-а Ґеновефа Зепко з Акрон, О., мала доклад на тему: „Іван Франко: речник української свободи й демократії", а Осип Лисогір з Ню Йорку говорив на тему: „Традиційна українська демократія".

Широка дискусія велася найбільш навкруги тої очернюючої кампанії, що її ведуть в Америці комуністи та їх прихильники проти українського визвольного руху. Делеґати у спеціяльній резолюції постановили індивідуально й організовано поборювати цю анти-демократичну й шкідливу кампанію проти українського імени та проти тих громадян, що тут обороняють слушну українську справу. Інша резолюція взивала молодих американців українського походження, щоб вони запізнавалися з творами Івана Франка. Постановлено рівнож підготовляти зміну назви Ліґи на „Ліґу молодих американців українського походження".

НОВА УПРАВА ЛІҐИ.

Делеґати Девятої Конвенції вибрали нову Управу Ліґи, в склад якої увійшли: голова — Честер Монастирський, Аліквина, Па.; місто-голова — Осип Гурський, Дітройт, Міш.; другий місто-голова — Анна Чопек, Бостон, Масс.; рекордова секретарка — Софія Сторож, Дітройт, Міш.; кореспондуючий секретар — Михайло Прилуцький, Ню Йорк, Н. Й.; фінансовий секретар — Іван Іванчук, Дітройт, Міш.; скарбник — Осип Лисогір, Ню Йорк, Н. Й.; дорадники: Іван Робертс, Бруклин, Н. Й.; Іван Романишин, Ірвинґтон, Н. Дж.; Степан Шумейко, Нюарк, Н. Дж.; Михайло Пізнак, Ню Йорк, Н. Й.; Петро Захарчук, Філядельфія, Па.

Предсідниками конвенції були Осип Гурський і Іван Іванчук, оба з Дітройт, Міш., а секретарками Марія Кос з Акрон, Огайо й Софія Сторож з Дітройт, Міш.

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ В ЧАДСЕЙ ГАЙСКУЛ АВДІТОРІЮМ.

До одної з найкращих частин програми Девятої Конвенції належить імпозантний концерт, влаштований молоддю в неділю пополудні в Чадсей Гайскул Авдіторіюм, в якому взяло участь понад тисячу осіб.

В концерті взяли участь два хори молоді: нюйорсько-нюджерський під управою Степана Марусевича й дітройтський хор „Трембіта" під диригентурою Степана Луцького. В концерті виступили такі солістки: Марія Полинняк, Анна Тростянецька, обі з нюйорсько-нюджерзького хору, й Доня Стефанія та Галина Крисько з Дітройт. Ольга Пасічник з Ню Йорку виконала українські танки.

Вечором в суботу відбулися в обидвох салях Українського Народного Дому танці з участю численної молоді, а вечером в неділю бенкет з участю 450 осіб. Товстмістром був Петро Касій, голова дітройтського конвенційного комітету.

„ІСТОРІЯ УКРАЇНИ" ГРУШЕВСЬКОГО ЗАХОПЛЮЄ МОЛОДЬ.

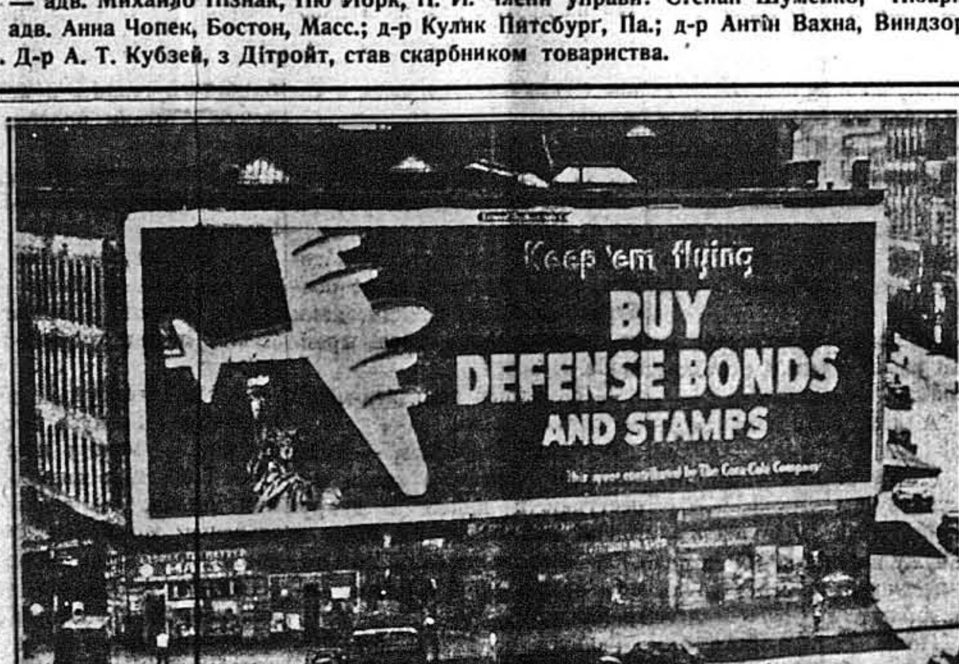
С. Шумейко, редактор „Юкрейнієн Віклі" представив делеґатам і гостям конвенції щойно видану в англійській мові „Історію України" М. Грушевського. Книга ця, видана Єйльською Університетською Пресою для Українського Народного Союзу, зробила гарне враження на нашу молодь; багато зголосило замовлення на цю надзвичайно потрібну в теперішній час Історію України.

ВОСЬМИЙ ЗЇЗД УКРАЇНСЬКИХ ПРОФЕСІОНАЛІСТІВ

В днях 31. серпня й 1. вересня ц. р. відбувся в готелі „Дітройт-Лілeнд" ще й восьмий Зїзд Товариства Українських Професіоналістів в Америці. На зїзд прибуло пятьдесять делеґатів з ріжних міст Америки й Канади. Наради оберталися над практичними справами товариства, приєднуванням нових членів до товариства, і ін. Винесено резолюцію, в якій й взивається всіх професіоналістів до купування й набування для американських бібліотек видаої по англійськи „Історії України" М. Грушевського.

Нарадами проводив адв. Іван Кузь, а секретарював адв. Іван Панчук, оба з Дітройт.

До нової управи увійшли: голова — адв. Осип Чарноський, з Дітройт, Міш.; містоІголова — адв. Михайло Пізнак, Ню Йорк, Н. Й. Члени управи: Степан Шумейко, Нюарк, Н. Дж.; адв. Анна Чопек, Бостон, Масс.; д-р Кулик Пітсбург, Па.; д-р Антін Вахна, Виндзор, Канада. Д-р А. Т. Кубзей, з Дітройт, став скарбником товариства.

НАЙБІЛЬША У СВІТІ. — У Ню Йорку, на Тайкс Сквері, віддано американському департаментові скарбу для вжитку при розголошуванні „бондів оборони" отсю вивіску, яку вважають загально найбільшою вивіскою в світі. Вона має 115 стіп довжини й 45 стіп висоти. Дарунок зробила одна спілка для виробу напитків.

НІМЦІ НЕ БУДУТЬ ПРОКОРМЛЮВАТИ НАСЕЛЕННЯ В ЗАНЯТИХ ОКОЛИЦЯХ

БЕРЛІН. — Авторизовані німецькі кола заявили, що „під ніяким услівям якогонебудь міжнародного права Німеччина не має якогонебудь зобовязання прокормлювати населення" в занятих німцями околицях. Це населення належить до ворога і завданням окупаційних властей є лише задержувати там адміністраційний порядок. Окупаційні власти не мають жадного обовязку засобляти те населення своїми харчами, кажуть німці. Супроти цього ті околиці, які совєтські війська знищили до тла, знайдуться вже в найближчому часі в катастрофальному положенні.

ВЕЛИКЕ НАПРУЖЕННЯ НА ДАЛЕКОМУ СХОДІ.

ТОКІО. — В той час, як до японських вод зближаєтьcя американський корабель наповнений газоліною, призначеною для Совєтів, в Японії слідне велике напруження. Премієр Коное забрав голос і заявив, що Японія тепер знаходиться в обличчі такої небезпеки, як ще ніколи передтим. Як відомо, передтим японський уряд заявив, що не допустить ніяких кораблів, везучих до Владивостоку воєнні матеріяли. Зо свойого боку американський уряд заявив, що спинення американського корабля, їдучого до Владивостоку, булоб поламанням всякого інтернаціонального права і буде уважане з боку Америки як неприязний крок, що може потягнути конфлікт. Серед цего напруження японський уряд заявляє, що буде йти твердо далі своїм вибраним шляхом відносно збудування „нового ладу" в східній Азії, а також поробив ріжні приготовні зарядження воєнної натури.

ЗМІНА В ПОЛЬСЬКІМ КАБІНЕТІ.

ЛОНДОН. — Польський міністеріяльний кабінет на вигнанні в Лондоні зазнав в своїм складі певних змін. На місце уступилого міністра справедливости, Сейди, що зрезиґнував тому, бо не погоджувався з точками польсько-совєтського договору, прийшов соціяліст Ліберман. Сейда належав до „народових демократів". Крім Лібермана увійшов до кабінету Попель, з „християнсько-демократичної партії". Оба ті нові міністри, Ліберман і Попель, за часів Пілсудського були арештовані, запроторені до Берези Картузької і там тяжко фізично побиті.

ВІДНОШЕННЯ НІМЦІВ ДО ПРАВОСЛАВНИХ ЦЕРКОВ.

ЛОНДОН. — Польські кола в Лондоні дістали з „достовірних джерел" відомість про те, що німці залицяються до українців і білоруснним тим, що віддають їм землі, сконфісковані совєтською владою і віддають їм православні церкви, сконфісковані польською владою. Ці польські кола в Лондоні дають розголос того роду новинкам, усуваючи в тінь інші новинки, як ось та, що німці включили до польського „ґовернемент дженерал" східню Галичину і Покуття. Поляки в Лондоні далі говорять, що німецька окупаційна влада гойно нагороджує українські православні церкви дарунками, зрабованими в Франції.

ПОМІЧ ДЛЯ ПОЛЯКІВ В СОВЄТАХ.

МОСКВА. — Представник совєтського уряду, Лозовський, заявив, що совєтська влада прийшла до порозуміння з польським урядом в ціли уділення більшої помочі польським втікачам, фактично політичним вязням, вивезеним колись совєтською владою. Совєтська влада надієтьcя, що в тій справі поможе їй Американський Червоний Хрест, а також польська еміґрація в Злучених Державах Америки. Совєтська влада, яка ще недавно знущалась над польським населенням, тепер відноситься до нього дуже прихильно, а також „симпатизує" з положенням поляків на корінних землях. Московська радієва стація, з нагоди другої річниці на Польщу, дозволила полякам надати польську програму, в якій говорилось багато про відродження польської держави. Програму закінчено польським національним гимном.

БРИТІЙЦІ НА МОРІ ВІДЗИСКУЮТЬ ПЕРЕВАГУ.

ЛОНДОН. — Секретар британського летунства, сер Арчібольд Синклер, заявив, що британська морська сила зачинає здобувати перевагу над німецькими морськими силами, коли ходить про затоплювання британських кораблів. В місяці липни німецькі морські і повітряні сили затопили менше, ніж в котрім небудь іншим місяці за останній рік. Щобільше, британські сили в тім самім місяці затопили, або ушкодили пів міліона тонажу, належачого до держав „осі". Сер Арчібольд заявив, що розвій битви за Атлантик воступає не так зле для британців.

БРИТІЙЦІ СКРІПЛЯЮТЬ СІНҐАПОР.

СІНҐАПОР. — До британської морської бази в Сінґапор прибуває чимраз більше британського війська. З другого боку, в Індо-Китаю японці собі гуртують чимраз більші сили. Начальний вожд британських військ на Близькім Сході, сер Вейвел, заявив через радіо, що в фронтових лініях стоїть нині сто тисяч індійського війська, а всего війська Британії в Індія поставила вже міліон.

В ІТАЛІЇ ХАРЧЕВІ ОБМЕЖЕННЯ.

РИМ. — Італійський уряд знов впровадив нові харчеві обмеження, накладаючи водночас ціни на харчі, які постійно зростають. Обід тепер може складатись лиш з двох головних частин, зупи або шпаґетів, і порції мяса. Вступної мясної перекуски давати не можна, хіба вона має заступити мясо потраву. Крім того в тижні є декілька безмясних днів.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian Press and Book Company, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить псилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ДРУГИЙ ФРОНТ

Стаття „Війна на два фронти", що кілька днів тому була поміщена в „Свободі" за одною українською газетою в південній Америці, вимовно показує, яку велику вагу приписує Німеччина питанні воювання на один, чи на два фронти. Стаття ця передавала слова представника німецького міністерства війни, отже подавала думки німецьких урядових кол. Були ці думки висказані ще тоді, коли між Німеччиною й Росією існував мир. Тому й урядовець міністерства війни вважав за свій обовязок представляти, яку це користь дає Німеччині війна на один фронт.

Без огляду на те, яку службу зробив цей урядовець у ті часи, нині вона може послужити немовби зеркалом положення Німеччини в теперішній ситуації. Коли спасення Німеччини лежить лише в тому, щоб мати лише один фронт, щоб воювати лише на один бік, то з цього виходить ясно, що не дивлячись на всякі перемоги Німеччина війни на два фронти виграти не може. Це є зовсім льогічний висновок не з чиїх інших слів, як зо слів визначного урядовця німецького міністерства війни, отже й цього міністерства.

Правда, німецька команда пробує поступати так, гейби вона властиво ще далі мала лише один фронт. На заході, щоправда, ще далі воює Англія, але це мовляв властиво не є війна, бо Англія не може переправити сухопутнього війська на европейський континент і воює лише з повітря, а в цей спосіб війни проти Німеччини виграти не можна, себто не можна заставити її здатися й звернути добуті в цій війні краї.

Навіть колиб признати цій думці певну дозу слушности, навіть колиб припустити, що така війна, як її веде тепер Англія, Німеччині поважно програною не загрожує, все таки ми маємо ріжні покажчики, що по всій Европі повстає проти Німеччини певна хвиля спротиву, котру можна зрівняти в другим фронтом.

З Польщі йдуть постійні вістки про непереривуючучся боротьбу проти Німеччини. Вістки потверджує мимоходом Німеччина такими уступствами на користь поляків, як прилученням до генерального губернаторства українських, білоруських і литовських країв.

Що в Югославії для Німеччини не добре діється, це признає німецький уряд, хоч не безпосередно, але неменше явно.

Що в Франції встає хвиля народнього невдоволення, видно з появи політичних замахів та драконських засобів для здушення активного невдоволення.

Про подібне невдоволення приходять тепер вісті з Бельгії й Голяндії. Голяндська королева певно не говорила би так гостро, як це вона оноді робила, якби голяндці з волячою тупістю поклали карки в німецьке ярмо.

Всі ці народні рухи можуть бути ще заслабі, щоб повалити німецьке панування, але вони заставлять Німеччину вицофувати війська зо східнього фронту, себто робити якраз те, чого вона так боялася, чого вона за всяку ціну хотіла уникнути.

ПЕРЕСТОРОГИ ПЕРЕД ІНФЛЯЦІЄЮ

Знов зачуваємо з ріжних боків, що стоїмо перед загрозою інфляції. Колись говорили про це лише політичні противники уряду. Казали, що постійне задовжування краю, получене з легкодушною витратою державного гроша, мусить довести до інфляції. Опісля говорили та писали про це ріжні економісти, а тепер говорять про це вже представники уряду, а між ними і сам президент Рузвелт. І так, у своїм домаганню до конгресу, щоб ухвалив відповідні закони для боротьби з інфляцією, президент підкреслив, що маємо інфляції в Америці набирає чимраз грізніших форм. Знову Леон Гендерсон, контрольор цін, заявив, що відповідним законодавством буде можна спинити нагальну інфляцію. Та навіть відповідне законодавство, казав він, не здержить вже в найближчих часах різкого зросту цін на товари.

Важну заяву зробив теж і голова американської федеральної резервової банкової системи, Марінер Еклес. Він заявив, що ціле населення Америки мусить працювати в тім напрямку, щоб не допустити до інфляції, бо інфляція зле відібється на всіх суспільних шарах. Щоб відбивати інфляційні струї, казав він, всі люди повинні в теперішню пору позбуватись минулих довгів, а не затягати нових. Затягнування нових довгів значить, що люди більше консумують і більше купують, ніж на це дозволяють їм їхні нормальні приходи. Нині такі часи, що внаслідок національного зброєння люди досить добре заробляють. Але є менше продуктів на ринках, бо сирівці йдуть на воєнні потреби. Це все, разом взявши, викликує інфляційні течії, а далі зріст цін. Щоб цього не було, казав Еклес, не треба зароблені гроші витрачати на закупно нових продуктів, а тільки вживати їх на сплату старих довгів. Тимбільше не можна купувати понад свою фінансову спроможність і затягати нові довги. Бо нові задовжування цілком певно викличуть інфляцію, казав він. Тимчасом так є, що нині люди масово купують речі, за які не можуть заплатити готівкою і в той спосіб прискорюють консумцію тих дібр, яких з огляду на національне зброєння нині можна поменше виробляти.

Що за причина, що нині люди прискореним темпом задовжуються і випереджують витрату своїх приходів? Причина ця, що шляхом задовжування люди пробують забезпечитись перед інфляцією. Себто, шляхом задовжування, хоч ту інфляцію вони прискорюють, але водночас вони пробують тим індивідуально врятуватись від тих втрат, які інфляція зо собою приносить.

Коли чоловік має готівку в банку, він боїться, що внаслідок частинної чи повної інфляції він втратить більше чи менше своїх грошей. А це тому, що гроші, хоч будуть мати ту саму номінальну вартість, себто будуть уявляти собою стільки само грошевих одиниць, що давніше, не будуть мати тої покупної сили, що ті гроші, що він вложив свого часу до банку. Щоб забезпечитись від тої втрати, чоловік купує якусь сталу вартість, дім, поле, парцелю, чи що інше. Не маючи настільки грошей, щоб заплатити за цю сталу вартість повну суму, він задовжується.

Щобільше, він нераз навмисно купує таке майно, за яке не може вповні заплатити. Він навмисно задовжується. Бо в той спосіб він думає себе особисто забезпечити від наслідків інфляції, не звертаючи уваги на те, що таке поступовання приспішує саму інфляцію. Розрахунки такого чоловіка такі: Він припускає, що буде інфляція і від того вже держава не втече. А коли так, то добре мати довги, бо ті довги буде можна легко сплатити. Довг, подібно до готівки в банку, цілий час задержує ту саму номінальну вартість. Тисяча, чи десять тисяч долярів, буде стільки само виносити нині, як і підчас інфляції. Але нині та тисяча чи десять тисяч долярів представляє велику покупну силу і її тяжко заробити. Зате в часі інфляції це буде мала сума. В часі нагальної, непогамованої інфляції тисячі, а навіть міліони, це суми, якими орудують в щоденних покупках. Отже, коли хтось задовжився, наприклад, на десять тисяч долярів, то в часі інфляції він може легко цей довг сплатити і дана власність лишається вповні його. Таке було в часі ріжних інфляцій в Европі. Великі фільваркові власності в Галичині, що були задовжені по вуха і майже не належали до дідича, дідич опісля виплачував цілковито з довгів тими грішми, які одержав за одного вола.

Дехто думає, що тим самим шляхом може покотитись і теперішня фінансова політика американського уряду. Зрозуміло, що щось певного у тій справі сказати дуже важко. Але колиб навіть прийшло в Америці до частинної інфляції, то тяжко припускати, щоб вона покотилась тими самими шляхами, що котилась колись в европейських краях. Уряд може поробити ріжні вимки і застереження, які в нівець можуть обернути обрахунки тих людей, що тепер на задовжуванні хочуть збагатитись. Тому краще слідувати за порадою державних представників і поборювати в засаді інфляцію, вже хоби тим, щоб сплачувати старі довги, не затягаючи нових. А коли хто довгів не має, то вкладати зароблені гроші в державні бонди. Бо інфляція це, назагал, страшна для всіх річ. Справді дехто на ній хвилево збагачується, але величезна більшість людей зазнає великих матеріяльних втрат, а навіть руїни.

„Тотальна Війна"

З днем 1. вересня 1941. року минуло два роки від вибуху другої світової війни, яку від початку охрестили „тотальною", цебто такою, в якій беруть участь всі сили даного народу чи даної держави.

За ті два роки війни, ми були свідками того, як то німецькі війська „блискавичними війнами" займали одну европейську країну за другою, як знищили цілі европейські династії і держави та змінили економічні й соціяльні обличчя численних держав, чим спричинилися до зміни обличчя цілої Европи. Ця війна зреволюціонізувала це методи війни, а в першу чергу розвинула до небувалого ступня повітряну силу та механізовані частини. Та не зважаючи на великі воєнні успіхи, німецькі армії Гітлера досі війни не виграли, а тепер є в одній знайбільш кровавих воєн, які тільки знала історія людства.

Якіж є вигляди на будуче? Які є сили воюючих противників в порівнанні з тими силами, які вони мали тому рік назад?

Німеччина по одному році війни.

У вересні 1940 року воєнні події схилювалися цілком в користь Німеччини, що захопила території Польщі, Данії, Норвегії, Бельгії, Люксембургу й Франції. Вона готувалася тоді до нападу на британські острови; німецькі субмарини й далекосяглі бомбовики безнастанно намагалися знищити т. зв. життєву лінію Британської Імперії; німецькі летуни нищили цілий ряд англійських міст як Лондон, Ліверпуль, Плимут, Ковентрі, Глясгов, Белфаст, і др. В тих рейдах убито понад 40,000 цивільних людей, а більш як 50,000 важко поранено. Многі тоді сподівалися, що поразка Англії неминуча, що вона мусить піти слідами Франції, або потерпіти страшне знищення та цілковиту руїну.

Другий рік війни.

Нині ситуація в основі цілком змінена. Сповидно, Німеччина дальше держить воєнну перевагу. Німецькі панцирні дивізії знищили Югославію, Грецію, підбили острів Крету та висунули англійські війська з Лібії. Дипльоматично Німеччина змусила Мадярщину, Румунію та Болгарію до „співпраці". Вкінці 22. червня 1941. Гітлер кинув свої війська ще й проти свого тихого „приятеля", Сталіна. Виглядалоб, що висліди двох літ війни представляють для Німеччини кольосальні здобутки. Вона контролює майже цілим европейським континентом аж по Ленінград та Дніпро. Навіть Швайцарія та Швеція, останні з невтральних держав Европи, є майже залежні від німецької економічної системи. Німеччина ніби контролює тепер життя 300,000,000 людей в Европі; це число збільшується в міру того, як німці посуваються в глиб Совєтського Союзу. Якщо німецькі армії підібють цілу европейську Росію до приходу наступної зими, як вони це плянують, тоді Німеччина матиме під своєю контролею понад 400,000,000 европейського населення.

Перемоги проти переможення.

А як є з Великою Британією, головним суперником Німеччини? За два роки війни Британська Імперія не стратила ані одної пяди своєї території. Навпаки, здобула італійську Східню Африку. Хвиля німецького імперіялізму, виголоднілого за „життєвим простором" досі котилася, як бачимо, тільки по европейському континенті, а далі здержували його море та океани, контрольовані Британією. Европа більш як пятьсот літ жила з заморської торговлі, а тепер ця торговля здушена бльокадою европейського континенту. І тому замісць простягатися, німецький „життєвий простір" корчиться. Великі багатства Франції, Бельгії та Голяндії, по части Греції та Італії, експльоатувалися тільки при широко розвиненій заморській торговлі. Тепер ця торговля мусить примінитися виключно до европейської континентальної системи. Та пожива й сирівці на европейському континенті обмежені. Їх можна розвозити тільки сухопутними шляхами. Тому проблема виживлювання стільки міліонів людей представляє тепер для Німеччини великі клопоти.

Сильна проти-німецька коаліція.

Тому два роки Німеччина мала проти себе коаліцію держав, яка не була дуже сильною. Та тепер, не зважаючи на це, що ця коаліція численно менша та що число союзників Німеччини зросло, Німеччина має куди сильнішого ворога як тому два роки, чи навіть рік, коли то німецька збройна сила була свого роду нерозгаданою тайною. Нині є вже все розгадане. Обидва воюючі табори уже знають свою і чужу сили і свої та чужі недомагання. Особливо знає це добре Велика Британія. Тому два роки було в аліянтів не багато ентузіязму до війни, але нині вже є вперте рішення виграти війну. „Тотальна війна" є вже теж і в аліянтів і охоплює не тільки збройні сили, але всю енергію держави враз з політичними, економічними й психольогічними чинниками воюючого народу.

Америка як важний чинник.

Злучені Держави Америки, не зважаючи на це, що вони не беруть активної участи в самій війні, грають, як бачимо, у тому великому конфлікті дуже важну ролю. Америка має величезні багатства, сирівці, золото, і ін. Вона має вже й 33 дивізій війська, які зростають та модернізуються з кожним днем. Вона має велику і модерну фльоту, а американські фабрики можуть уже виробляти місячно 1,500 літаків. З тими великими ресурсами Америка держить свого роду ключ до перемоги.

За два останні роки другої світової війни американський нарід значно змінив свої первісні переконання, що таки прийдеться воювати. Всебічна поміч Англії не стрічає тепер ніодного спротиву з боку американців. І так є, що американський нарід радше піде до війни ніж вицофається з теперішнього положення допомоги в боротьбі проти гітлерівської Німеччини.

Нерішеність Японії.

Японія є теж важним політичним чинником, що значно впливає на хід европейської війни. Хоч офіційно Японія є союзником держав „осі", то своєю нерішучістю вона таки змінює становище противників Німеччини. Безвиглядність її війни в Китаю, та страх перед американсько-англійсько-московсько-китайсько-голяндською коаліцією, здержує Японію від воєнних кроків в напрямі Сибіру чи Голяндської Індії. Німецька політика старається впхнути Японію в якусь війну на Тихому океані, щоб тим звязати евентуально руки Америки та Англії. Та

(Докінчення на стороні 3-тій)

АРТЕМУС Л. ГЕЙТС, нюйорський банкир, котрого президент іменував асистентом секретаря для летництва. Гейтс був воєнним летуном у першій світовій війні.

Д. ІВ. ГРУШКА.

ДВІЧІ ОХРЕЩЕНА

Повість з часів кріпацтва.

(2)

На самім краю того села стояв вітряк, а біля його невеличка землянка, у якій жив економічний мірошник. Мірошник був чоловік уже не молодий, вдівець, і жив собі у двох з дочкою, дівкою, звали її Ганнусею. І жили вони в убожестві, не було у них ні корови, ні поросяти, ні курчати, — нічого. За теж, що старий мірошник, видавався йому з економії пайок... тим пайком вони й бідували.

— Замкнисяж, Ганнусю, та не виходи нікуди, — скаже було мірошник ідучи до млина, — а то ще той ірод угледить! — Ганнуся замикалась у хаті ховаючись від панича, як горлиця від яструба...

Вона росла хоч і в убожестві, алеж була навдивовижу всему селу. Здорова, чорнява, вродлива, і старий мірошник тільки нею й жив, тільки нею й радувався. Часто було він дивлячись на свою дочку, як вона що хвилини розцьвітала та хорошіла, казав: „На що тебе, дитино моя, такою вродливою мати породила? Через твою вроду не бачити тобі ні щастя, ні долі!"

У понеділок у ранці мірошник лагодився іти до млина, а Ганнуся сиділа край віконця й вигаптовувала собі лиштву.

— Здоров, дядьку Максиме! — почувся з сіней отаманів голос. — А вийди лишень сюди!

— Здрастуйте, Тарас Хведоровичу! — озвався мірошник відчиняючи двері. — Що за діла такі принесли?

— Кличуть тебе у двір, та зараз!

— Зараз іду! — знов озвався мірошник і схопивши ціпок, пішов за отаманом.

Князенко сидів перед розчиненим вікном як раз тоді, коли мірошник увійшов у двір.

— Ваше сиятельство ізволили требувати? — спитав він князенка скидаючи шапку.

— Ти як смієш ховати чуже добро? — визвірившись гримнув на нього князенко. — Ти чий?

— Вашого сиятельства! — Ледво вимовляючи з переляку відповідав мірошник.

— А діти твої кому належать?

— І діти належать вашому сиятельству!

— Як же ти смієш виховувати чужу власність? Як ти посмів не посилати своєї дочки на панщину?

— Його сиятельство, батюшка ваш, за мою довголітню службу пожалували мене льготою!

— Ти ще смієш грубіянити? — зарепетував панич. — Зараз щоб твоя дочка була тут!

— Слухаю, ваше сиятельство! — відповів мірошник і повернувшись хотів іти.

— Ні, постій! — зупинив його панич. — Щоб ти памятав на другий раз, як з панами балакати, я прикажу дати тобі памятного. Гей! — гукнув він, і гайдуки вискочили з конюшні.

— Візьміть отсего старичка, та дайте йому памятного! — І гайдуки потягли мірошника на конюшню.

Як не прохався старий Максим, як не молився, та не розбуркав панської совісти, доки не вліпили йому сотні арапників.

— Ну, тепер памятати-меш? — спитав панич.

— Радий старатись, — тихо відповів Максим, і ледви переступаючи пішов з двору. Панич же, дивлячись йому в слід, залився веселим сміхом, мов радий своїй невинні виграшці.

Ганнуся не знала, що трапилось з батьком, сиділа сама собі у хаті заливаючись веселою піснею, тільки зрідка смуток мов північний вітрець налітав на її душу і вона звисивши голову задумувалась: на щоб то покликали батька?

— Ганю, відчини! — обізвався під вікном старий Максим.

Ганнуся кинулась, алеж не вспіла відчинити дверий, як трохи не впала навзнич: перед нею стояв її старий батько, блідий як смерть, а крізь сорочку і штани просочувалась запекла кров.

— Татоньку, що з вами? — ледві промовивши спитала Ганнуся.

— Висікли, — тихо відповів Максим. — Нехай їм Господь звидить! Збирайся і ти, точко, панич требує тебе у двір!

— Мене требує у двір? — перепитала Ганнуся витріщивши очі, — мене у двір?

— Тебе, моя дитино, тебе, моя рідная, — заливаючись сльозами промовив Максим, прихилившись до одвірка.

Ганнуся зробилась як божевільна, її карі очі налились кровю, на скривлених губах показалась смага і вона мов та гадюка прошипіла:

— Значить, і до мене черга дійшла. Щож, відказуватись не можна, на те ми панське бидло... Я піду, тільки піду останній раз. Благословіть, тату! — промовила вона і упала перед ним навколішки.

Максим спотикаючись узяв ікону, поблагословив нею дочку і випровадив з хати. Довго старий стоячи біля порога дивився їй у слід та хрестив, доки й не стало вже видно. Він повернувся, щоб іти в хату, похитнувся і упав через поріг до дому.

Ганнуся не йшла в двір, а бігла. Дивлячись на неї, можна було подумати, що вона поспішає куди небудь у беседу. Лице її, до того бліде, розчервонілось, а чорне як смоль волося розпатлавшись придавало їй якусь чарівну вроду.

Не доходячи до панського двору Ганнуся зупинилася, глянула на свою низеньку землянку, де вона зросла, де тепер кинула недобитого батька і довго придивлялася то на землянку, то на вітряк, котрий мов прощаючись з нею махав крилами і перехрестившись побігла у двір.

Старі князі і князенко сиділи біля столу і пили чай.

— Мірошникова дочка прийшла, — доложив лакей.

— Веди сюди! — озвався князенко.

(Дальше буде).

ЕВРОПІ ГРОЗЯТЬ ГОЛОД І ПОШЕСТИ

Европейський кореспондент канадійських і англійських часописів герольд Л. Вір подає, що надходяча зима спричинить Европі, на гадку знавців, багато терпінь. Він каже, що надхід третього року війни наближає Европу до того критичного періоду, коли можна буде сподіватися, перший раз у цім конфлікті, двох загроз, а це: голоду і пошестей.

Експерти здоровля, що старанно слідять за змінами в обмеженій статистиці, яка є їм доступна, признають, що тепер є в Европі ідеальні обставини для розвитку епідемій і навіть висказують деяке здивування, що вибухи епідемій, про які доношено, є покищо такі незначні.

Як минулої війни треба було аж двох років, щоб голод стався очевидним в загальним стандарді здоровля европейських народів, так і тепер познаки недоживлення стаються щораз більше очевидні.

Поодинокі числа випадків занедужань не мають великого значіння для експерта здоровля, бо вони слідять за піднесенням відсотків смертности, а тих саме не можна тепер в Европі дістати.

Французькі урядовці в Марсилії були тої гадки, що населення цього міста виносило понад 1,000,000. Тепер, коли в цілі визнання пайок поживи треба було зробити обчислення мешканців міста, показалось, що воно числить менше як 800,000 мешканців. Якщоб треба було приписати це зменшення недугам, то відсоток виносив би одну пяту населення.

Німецькі звіти подають докладну статистику відсотків смертности відносно Райху, а також число занедужань на заразливі недуги в деяких окупованих краях на сході. Щодо Совєтської Росії, то звідтам не можна було дістати ніяких інформацій від 1938 року.

Лиш від Епідеміольогічної Слідчої Обслуги Ліґи Націй надходить ще щось в роді правильних звітів про стан смертности в Европі. Отже загрожує тепер Европі в першу чергу тиф, що минулої війни вигубив одну шесту населення Румунії, а від 12 до 15 мілїонів населення Росії. Другою недугою, загрожуючою Европі, яка є вислідом недокормлення, є туберкульоза, котрої випадки вже збільшилися і ще значно збільшаться на просторах, де проблема прокормлення представляє уже тепер великі трудноші, а які ще збільшаться в часі наступаючої зими. Недуга кору також значно поширилася в Англії і спричинила багато випадків смерти та переноситься з околиці до околиці між втікаючими перед бомбардуванням дітьми. Тиф поширився був в Польщі по впадку її уряду. Кілько жертв потягнув він за собою невідомо, але в самій Варшаві вмерло на тиф від 8,000 до 10,000 осіб. Ще 18 місяців, по упадку Польщі бачив Г. Вір урядові остороги перед занечищеною водою по цілій Варшаві. Недуга хребтового стрижня, яку безпосередно не можна приписати війні, але яка причиняється до нещасть европейського населення, вибухаючи в певних періодах часу, а опісля зменшаючись, дійшла в балканських краях до свого найбільшого поширення між 1938. і 1940. роком. Трагедією теперішньої хвилі є, що хоч занедужання на тиф далося здержати, бо переселення збігців трапляються в менше небезпечних літніх місяцях, то смертність немовлят, яку спричиняє недостаточне кормлення, зміни погоди і брак здорової води, збільшились в часі мандрівок збігців до нечуваної височини.

Східня Европа і північна Африка, пише Вір, остають надалше небезпечними полосами для поширення тифу. Мабуть здоровля, які представляють білими пятнами полоси, де не траплялись занедужання на цю недугу, стаються щораз темніші, коли на них глядимо в східнім напрямі, при наближенню до російсько-совєтської границі. Експерти переконані, що вони булиб переповнені цілком темними місцями по большевицько-московській стороні, якщоб можна було дістати від Совєтів якісь звіти. Басарабія була таким темним місцем на мапі, аж поки такі звіти не зістали перервані большевицькою окупацією. Зноваж балтійські держави вважається місцями, де шириться епідемії, або де існує недуга тифу. Виселення около 500,000 осіб з тих східніх европейських околиць, внаслідок німецької умови з Совєтами, не зважаючи на кварантанну, що тривала тижнями, спричинило, що небезпека тифу все ще існує. Також не знати, що діється в жидівських гетах у Варшаві, Люблині та Кракові, де мешкають сотки тисяч жидів на просторах, що можуть помістити лиш малу частину того, що там мешкає. Часопис у німецькій мові, що виходить у польськім генерал-губернаторстві згадував цеї весни в березні, що в самій Варшаві було 224 занедужань на тиф, з чого на саме гето припадало около 190 випадків.

До дальших містерій для медичних кол в Европі належить і те, що сталось з тими збігцями, що втекли перед наступаючою на Польщу німецькою армією, щоб дістатись в руки червоної армії, наступаючою з другої сторони. Вони були приневолені провести зиму, не маючи ні багато гроша зо собою і не могучи взяти зо собою одіння. А опинились вони в околиці, де тиф вічно шириться. Та тільки одні большевики могли би на це питання відповісти. Тиф, це зимова недуга, що шириться в зимі, коли людина добре одягається і вошам є де виплоджуватися, а доходить вона до свого вершка в березні та квітні, зникаючи в літі. Тому експерти дуже побоюються вчасної весни наступного року. Крім цього недостача товщів, а з тим і мила, та некупання, а через те і розплоджування вошей, можуть іще погіршити ситуацію.

Тиф у Північній Африці і Мароку може бути викликаний недостачею поживи. Зменшення їди ослаблює тіло і зменшує його відпорність против занедужань. Це мало місце вже цеї весни, а ситуація щодо збільшення середників поживи там не поправилась. Випадки тифу траплялись у квітні і травні навіть в Еспанії і спричинили замкнення еспансько-португальської границі.

Два чинники можуть запобігти поширенню тифу в Европі, а це винахід щеплянки (вакцини) проти цеї недуги, що дає хвилеву відпорність проти зараження, або зменшає випадки смерти. Тому саме Німеччина та Італія забезпечились у велику кількість цеї вакцини.

Другим запобігаючим епідемії тифу середником є контроля Німеччини над більшістю Европи і залізна дисципліна німецької армії і німецьких урядовців здоровля, що підприймуть усі середники, щоб запобігти поширенню тифу, щеплення протитифною вакциною кожного, кого можна буде досягнути, або цілковите відділення цілих просторів і полишення населення на певну смерть від епідемій.

ЖЕРТВА ПРАЦІ. — Машиніста Оттона Клуга (котрого на світлині показує стрілка) привалив виколієний поїзд так, що лише голова й плечі виставали з води. Пригода трапилася йому підчас катастрофи коло Савт Кент, Конектикот. Клуг утратив праву ногу.

Тотальна Війна

(Докінчення зі сторони 2-гої)

(Докінчення зі сторони 2-гої)

Японія, знаючи свої сили, покищо не дається намовити на цей военний, ризиковний крок. Навіть у випадку Совєтського Союзу, вона держиться якнайдалі йдучої осторожности, й поза словними погрозами, не манифестує в нічому іншому своїх зобовязань супроти Німеччини й Італії.

Сили Німеччини.

Булоб помилково думати, що повільне посування німецьких військ в глиб Росії буде означає вичерпання німецької военної машини. Німці ще далі розпоряджають величезною военною машиною і ще мають велике число модерно вишколеної й узброєної армії, як теж і велику военну индустрію. Та проте, як доказують, Німеччина слабне. Німецький нарід, як зрештою кожний нарід, хоче мира та спокійного життя. Трагедія німецького народу лежить в тому, що він знає, що до одного й другого йому далеко. І чим більші здобутки приносить німецька армія, тим дальші є надії на скорий мир, на поворот німецьких вояків до своїх домів, жінок і родин. Ось це й спричинює душевне заломання. Більш як пять мілїонів молодих німців є тепер в армії. Згідно з теорією нацизму про вищість німецької раси, лиш німці допущені до властивого военного ремесла, а всі інші ними підбиті народи — це робучий матеріял. Тому багато молодих німців гине. Число новонароджених дітей значно впало. А що буде, коли ця війна потриває більш як пять або й десять літ?

—o—

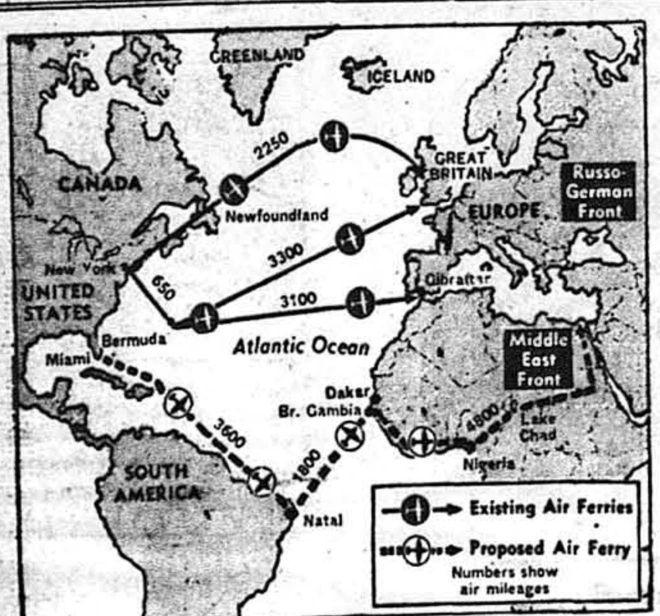
По двох роках другої европейської війни виглядає, що вигляди Німеччини на скору перемогу цілком змаліли, а зате зросли можливости її противників. Та це не означає, що Німеччина вже заломалася. Перед таким поглядом перестеріг американський нарід сам президент Рузвелт у своїй промові знагоди дворічча теперішньої війни.

Президент є тої думки, що треба буде ще великих зусиль і жертв, заки війна буде могти закінчитись перемогою демократії, а поваленням Гітлера.

НАЛЕТИ ЛІТАКІВ НА БЕРЛІН.

Берлін зазнав нового тяжкого налету з боку британських літаків. В налетах взяли участь численні літаки, серед них повітряні фортеці, вироблені в Америці. Німці признають, що був оживлений налет, але кажуть, що завдав мало шкоди. Англійці кажуть, що шкоди були великі. Британські звідомлення говорять, що за цілий час війни вони зістрілили 4,500 німецьких літаків, а при тм втратили 1,400 своїх.

ПІДПИРАЙТЕ СВОЇХ БІЗНЕСМЕНІВ.

РУТИ ДЛЯ ПЕРЕВОЗУ ЛІТАКІВ. — Карта показує дороги на північній частині Атлянтику, котрими перевозять літаки зо Злучених Держав до Европи й до Близького Сходу.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

Союзові збори, які мають відбутися в неділю, 7. вересня ц. р. в Савт Бруклині, зачнуться зараз по Службі Божій, в год. 10:30, в церковній гали при 22 вул., а не в 2. по пол., як було помилково подано в попереднім оголошенні.

ВАСИЛЬ ЄМЕЦЬ
український кобзар-бандурист, що тепер обїздить українські громади в Америці.

YOUR ARMY

(This is the seventeenth of a series of articles, prepared by Army Information Service, 90 Church Street, New York City, covering the history of the Army and giving facts and figures on its organization.)

Of all the Army departments which can trace their origin back to the Continental Army the Medical Department, in its early days, had the hardest sledding. The chief medical officer, who since 1818 has been known as the Surgeon General, was in the early days without military rank and was known variously as "Director General and Chief Physician," "Direct General," "Physician General," "Apothecary General," "Purveyor," and "Apothecary." At times during the American Revolution the responsibility was divided among the chiefs of several departments—Northern Department, Eastern Department, Middle Department, and Southern Department. From July 15, 1776 to December 1 of the same year the lineal ancestor of the Surgeon General appears to have been William Shippen, "Chief Physician of the Flying Camp." Just what the "flying camp" was is not made clear in the brief information available on Dr. Shippen.

In 1813 both a "Physician and Surgeon General" and an "Apothecary General" were appointed with the latter under the control of the former. In 1815 in a wave of economy the "Physician and Surgeon General" was eliminated and the Apothecary General carried on alone until April 18, 1818 when Hospital Surgeon Joseph Lovell was appointed Surgeon General and laid the foundation of the Army Medical Department as it exists today. He had no military rank. His two successors, however, were given the rank of colonel and in April 1862 the Surgeon General was given the rank of Brigadier General. The office was held by brigadiers until January 16, 1914 when Major General William C. Gorgas was made Surgeon General. Since his time the office has carried with it the rank of major general.

Quite obviously, the Medical Department is the Army agency responsible for the health of Army personnel. It discharges its mission primarily by selecting for admission to the Army only those who are in good physical condition and safeguarding that condition by periodic examinations. Where symptoms of failing health are discovered in these periodic examinations, medical officers take prompt action to remedy the trouble. In addition to making these examinations, the Medical Department treats all sick Army personnel, either in hospital or quarters, as circumstances require.

The Medical Department keeps a constant watch on military installations to make certain that the soldier's surroundings are as healthful as the conditions under which he must perform his duties will permit. It advises commanders as to the measures necessary to preserve health and prevent and control disease. It also gives advice on the proper clothing for soldiers, the food required, the water supply, the location of camps and barracks as well as their condition, the hours and conditions under which soldiers should work, the control of disease-bearing insects and other sanitary measures.

In peace time the Medical Department functions in permanent installations and is concerned chiefly with maintaining the health of the Army and in treating Army, Civilian Conservation Corps and Veterans Administration personnel who require medical care. In war time its mobile Medical units go on the battlefield to evacuate the wounded, give them treatement at dressing stations and move them to hospitals established in the rear.

The Medical Department, on a peacetime footing, includes the Medical Corps, the Dental Corps, the Veterinary Corps, the Medical Administarative Corps and the Army Nurse Corps. In time of National Emergency it has available an additional component, normally an Organized Reserve organization—the Sanitary Corps. Incidentally, in contrast with the unmilitary status of the early Chief Medical Officers, members of the Army Nurse Corps now have relative rank from second lieutenant to major. In a National Emergency the Medical, Dental, Veterinary and Administrative Corps are expanded by ordering reserve officers to active duty and the Nurse Corps is expanded by nurses obtained from the American Red Cross.

Enlisted personnel of the Medical Department perform duties ranging from those of ambulance drivers and hospital orderlies to those of skilled technicians as assistants in laboratory, dental, X-ray and surgical work.

The Medical Department cooperates in civil affairs in many ways. It banished yellow fever from the tropical possessions of the United States and has frequently assisted in safeguarding public health in times of disaster. Many important discoveries in the medical field have been made by Army Medical Officers—including the discovery of the mosquito as a carrier of yellow fever.

ҐЛЕЙМОР 41.

Беті Ґордон, 18-літня дочка нюйорського банкира, дістала оноді в Ґарден Сити, Ню Йорк, титул „Ґлеймор Ґерл оф 1941." Вона важить 100 фунтів, має 5 стіп півтора цаля висоти, носить одіння ч. 9. і черевики ч. 5.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

КАРНЕҐІ, ПА. Квартальний мітінґ Тов. Січи, від. 136, відбудеться в неділю, 7. вересня 1941., в гали парафіяльній, 220 Джейн стріт, в год. 1. пополудні. Буде здане справоздання секретаря і касієра, а також контрольна комісія здасть справоздання. Проситься вписати свої діти до У. Н. Союзу. — Уряд.

БОСТОН, МАСС. Місячні збори Тов. ім. Е. Коновальця, ч. 238., відбудуться в неділю, 7. вересня в год. 11. перед полуднем в церковній галі зараз по відправі. Проситься всіх членів, старших і молодших, конечно прийти, бо є важні справи до вирішеня. Буде обговорена справа 20-літнього ювилею нашого відділу, що відбудеться в листопаді. На зборах довідаєтесь, які пляни уряд відділовий зробив для свята. Вашим обовязком буде приняти, або відкинути. Будуть й інші справи порушені, про які кожний член повинен знати. Життя твориться в організації, котра плекає чистоту, освіту і пошану один до одного і любов свого українського народу. До цеї організації, У. Н. Союзу, всі українці повинні самі і своїх дітей вписати. Коли ви є членом Союзу, ви чуєтесь певні за своє завтра, бо ви є під опікою Батька-Союза, де тисячі свідомих українців належать, разом зо своїми родинами. У чужій компанії ви є самі між чужими. Тож всі до праці на збільшення рядів Українського Народного Союзу! — За уряд: П. Мороз, пред.; Й. Берберелицький, кас.; Н. Давискиба, секр.

МЕНВІЛ, Р. АЙ. — Збори триквартальні Тов. ім. М. Драгоманова, від. 181., відбудуться в неділю, 7. вересня, в годині 2. пополудні в У. Н. Домі на Компилай Гил. Обовязком, всіх членів прийти на означений час. Напоминається довгуючих членів, щоби сплатити свій довг. Неприявний член буде караний. — Ю. Ясінчук, предс.; П. Тиняк, кас.; П. Черкас, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Тов. Зап. Січи, від. 367., відбудуться у вівторок, 9. вересня, в год. 7:30 вечером, в галі церковній. Проситься всіх членів явитись на зборах, бо є важні справи до полагодження. Члени довгуючі належитостями до товариства, повинні вирівнювати свої довги. Проситься членів не забувати, що наша повинність приєднувати нових членів, а головно вписувати своїх дітей до Союзу. — За уряд: — Сорохтей, Лиско, Дмитрів.

Найбільше популярним способом самогубства в Китаю є зїдження великої скількости соли. 300 до 500 зерняток нараз є звичайно смертельне.

СОВЕТСЬКІ ВІЙСЬКА НА ЦЕНТРАЛЬНІМ ФРОНТІ ПОСУВАЮТЬСЯ ВПЕРЕД

Советські звідомлення говорять, що на центральнім фронті їх війська перейшли в офензиву і посуваються вперед. Вони посунулись на однім відтінку аж 30 миль вперед, відбивши від німців 22 міст. Вони вже підсунулись близько Смоленська. Також посунули німців взад з околиць Рославля, в напрямку ріки Соші.

НІМЦІ КАЖУТЬ, ЩО ВОНИ ТАКОЖ ПОСУВАЮТЬСЯ ВПЕРЕД

Німецькі звідомлення говорядь, що їхні війська також посуваються вперед. Битву коло Гомеля, як виходить з німецьких звідомлень, німці виграли і тепер посуваються в полудневo - східнім напрямку від Гомеля, прямуючи до Харкова і стараючись зайти з боку Київ. Німці мали взяти місто Конотоп і посунутись навіть поза те місто. Зате німецькі звідомлення признають, що на відтінку Смоленська не осягнено нічого.

НАЛЕТ БРИТІЙСЬКИХ ЛІТАКІВ НА БЕРЛІН

Британські літаки виконали масовий налет на Берлін і скинули чимало бомб. Наслідки тих бомб були великі. В кількох місцях занявся великий вогонь, який опісля облекшував британцям дальше бомбардування. В бомбардуванні взяли участь тяжкі бомбовики.

У Німеччині не вільно тепер вживати цукру до засолоджування чаю або кави.

У Фінляндії лиш 6 осіб посідає вемельну посілість, що вартує більше як $700,000.

НАЙБІЛЬША АРХИДІЄЦЕЗІЯ В КАНАДІ

Монтреальська католицька дієцезія є найбільшою дієцезією в Канаді, бо числить 820,000 вірних.

Найбільшою язиковою ґрупою є в ній французькі католики, котрих в архидієцезії є 58,701, італійців - католиків 13,650, литовців - католиків 3,625, угорських католиків 30,000, поляків - католиків 2,142, німців католиків 1,000, китайців - католиків 350, а індіян 130. Українців греко - католиків 3,500, словаків 500 і сирійців східнього обряду 510.

В архидієцезії крім великого числа елементарних католицьких шкіл є ще 10 католицьких колеґій, один великий духовний семінар і один університет.

Деякі телефонічні каблі містять навіть 4,242 дроти.

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ

Дня 7. серпня 1941. року помер по довгій недузі довголітний член Бр. св. О. Николая, від. 175 У. Н. Союзу в Дітройт, Мішіген.,

ДАНИЛО ЛОБУР

Покійний походив зо села Вівсяниці, пов. Товмач, Західня Україна. Прожив 65 літ.

До відділу 175. прийшов з переступним листом 1929. Оставив в смутку пять синів: Миколу, Михайла, Василя, Петра й Івана, 14 внуків і 3 правнуки.

Похорон відбувся в понеділок, 11. серпня з церкви св. Івана Хрестителя на св. Хреста цвинтар.

В. И. П.!

В. Бартош, секр.

НІМЦІ ЗАКОПУЮТЬСЯ. Переслана з Німеччини світлина показує, що німецькі вояки вже переходять до певної міри до опозиційної війни. Цензор каже, що вояки закопалися, щоб уникнути російського вогню. Мовляв, сцена відбувається на полі, засадженім картоплями.

ТАРЗАН, ч. 393. Дивний рух.

Ще заки малпи зрозуміли, що саме Том хоче зробити, Том ударив з цілої сили одного і другого сторожа Тарзелі.

Дівчина підскочила до гори і встала на ноги. В її очах слідний був вогник, що вказував жажду змагання.

Але що могло вийти з цього змагання, коли вони проти себе мали таке переважаюче число ворогів? Малпи вже її окружали.

Кинувши оком довкруги себе Тарзеля рішилась на дивний крок: вона схопила хлопця і кріпко його притиснула до себе.